Gamla Nordsjön

Gamla Nordsjön som svallar och brusar
Under vindarnas växlande gång,
Sedan urminnes tider oss tjuser
Din betagande rytmiska sång.
Och jag känner hur skeppsdäcket svajar
Vid din böljas förtrollande smek,
Medan stimmet av tumlare ilar fram
Med vårt fartyg i glitrande lek.

På ditt blånande fält vill jag dröja
Ty du är mig kär, vart det bär.
Alla världens nationer deg plöja
Följande din led mellan fjärran och när.
Ur ditt djup häntar fiskar'n sin äring
Du välvande nyckfulla hav
Lika väl du gär sjöfolk dess näring
Så kan du bädda bland tången dess grav.

Men det är skönt när man får lätta ankar
Och sticka ut på böljorna de blå.
När vi passera Doggers bankar
Från fiskeflottan en hälsning vi få.
Var helst en norsk sjöman på jorden vankar
Har han Nordsjön i blodet ändå,
Därför hälsar han glatt med ett kraftigt Hurra,
Den gungande Nordsjön blå.